

ಇನ್ನ ಮುಸ್ಜಂಜೀಯಾಗುತ್ತೆಲೇ, ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿಯನ್ನ ತಯಾರು ಮಾಡುವವರು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಡವನ್ನು ಬಿಡಬಿಡಿಯಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರೆ, ಅವಳು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದುದು, ಇಡೀ ಉಂಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏಳಿಲಾರದಪ್ಪೆ ನೆಲಕಟ್ಟಿ ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆಯೇ.

ಅಲಹಳ್ಳಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೆನ ಉರಿನ ಕೆಲವರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇವಳ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಳಿ ಮಾತೊಂದು ಹರಿರಾಡುವುದುಂಟು. ಸರೋಜಮ್ಮನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಜನರು ಮೇಡಮೋದಲು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನಂಬಿ, ಅವಳ ಮನೆಯ ಕಡೆ ರಾತ್ರಿ ರಾಜಾಯಿಸಿ ಅವಳಿಂದಲೇ ಹೊಡೆತ ತಿಂದವರು ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಸೋಸೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಅದರೆ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಳಿವರು ಯಾರೂ ಅವಳು “ದಂಧೆ” ಮಾಡುತ್ತಾಳೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸುತಾರಾಂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಸರೋಜಮ್ಮನ ಹಾಗೇ ಅವಳ ಸೋಸೆಯೂ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕದ್ದುಮುಚ್ಚಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಾನು ಮಾಡಿದನ್ನು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಅಡುವುದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಅವಳ ಈ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮಾನ ಹರಾಜಾದ ಎಷ್ಟೋ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಜಗತ್ತದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಸೋಲಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಯ್ಯಾಡ್ ಹೆಂಗಸರು ಇವಳನ್ನು ಕುಟುಕಿ, ಸೋಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಇನ್ನೇನು ತಾನು ಸೋತು, ಎಲ್ಲರೆದುರು ನಗೆಪಾಟಲಾಗುತ್ತೇನೇ ಎನ್ನುವ ಅಸಹಾಯಕೆತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ವೇಸಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಅಸ್ತುವೆಂದರೆ,

‘ಹೋಗಲೇ ಹೋಗೋ ನಂಗೆ ನಿನ್ನ ಪೌರೂ ಗೊತ್ತು, ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಪೌರೂ ಗೊತ್ತು; ಬರಿ ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡ—ಮುಕ್ಕಿಂಡು ಹೋಗಿ ಮಲಿಕ್’ ಎಂಬ ಮಾತು. ಅವಳಿಂದ ಈ ರಿತಿಯಾಗಿ ಬ್ಯಾಕ್ಸೆಕೊಂಡ ಹೆಂಗಸರೂ ಸಹ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಸೋಸೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದರನ್ನಾಗಲೇ ಸಂತಾರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದವರಲ್ಲ.

ಸರೋಜಮ್ಮನ ಮನೆಯು ಸಮೀಕಿಷ್ಟತ್ವಲೇ, ಅವಳ ಸೋಸೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಮಾತು ಶುರುಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜೀಂ, ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅಬಕಾರಿಯವರ ಜೀವನ್ನು, ಅದರ ಸುತ್ತ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಕನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ ತಾಕೆತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವನನ್ನು ಅವನ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬ್ಯಾಯ್ಯಾಡತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಅವನೂ ಇವಳಿಂದ ಜಗಬಂಡೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ತಾಳ್ಳಿಗೆಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ:

“ಹೋಗಲೇ, ಹೋಗೋ, ನಿಂದೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಿದ್ದಿನಿ.”

ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಇಂಥ ಮಾತನ್ನು ಎಂದೂ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸರೋಜಮ್ಮನ ಸೋಸೆ ತನ್ನ ಹರಿತವಾದ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಒಳಗೆ ಬಳ್ಳಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಳಿ?

“ಎನೋ ಕಂಡಿದೆಯ ನಂದು? ಭಂಡ ನಿನ್ನ ಮಗನೆ, ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಪೌರನ್ನು ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಂಡು ಮುಂದೆ ತೋಸು; ಇಲ್ಲೆನ್ನ ತೋರಿಸಿಯ ನನ್ನ ಹತ್ತು?”

ಇಡೀ ಉರಿನ ಜನರೆದುರು ಇಂಥ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸದ ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನ ಸಿಟ್ಟು ನೇತ್ತಿಗೇರಿತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಡಬಗ್ಗರ ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ಅಧಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಅವನೂ ಹರಿಬಿಟ್ಟು:

“ಏ ಭಜಾರಿ ಮುಂಡೆ! ನೆನು ಹೆಂಡಾ ಮಾರೋದೂ ಗೊತ್ತು, ಕುಂಡೇ ಮಾರೋದೂ